

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi R. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 3 czerwca 2024 r.,

w przedmiocie zażalenia Skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego z 7 listopada 2023 r., sygn. I NSP 145/23,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

R. S., pismem datowanym na 24 stycznia 2024 r., wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 7 listopada 2023 r. wydane w sprawie o sygn. I NSP 145/23, oddalające skargę R. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22.

Sąd Najwyższy zważył co następuje”

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. Orzeczenie Sądu Najwyższego jest orzeczeniem ostatecznym i dlatego nie przysługuje na nie środek zaskarżenia.

Wyjątek musiałby być wyraźnie wskazany w ustawie. W przedmiotowej sprawie brak jest takiego wyjątku w ustawie o Sądzie Najwyższym, czy w ustawie Kodeks postępowania cywilnego, a także w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. 2023 poz. 1725). Sąd Najwyższy nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, lecz poza tokiem instancji w szczególnych przypadkach wymienianych ww. ustawach. Wynika z tego, że Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., sygn. akt II PO 1/17).

Niezaskarżalność orzeczeń Sądu Najwyższego w swoim orzecznictwie podkreśla również Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 października 2015 r. w sprawie SK 63/12 Trybunał stwierdził, że w świetle konstytucyjnej roli Sądu Najwyższego, ogólna zasada niezaskarżalności orzeczeń wydawanych przez Sąd Najwyższy, uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej.

Niezależnie od powyższego katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego jest ściśle limitowany (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt I PZ 2/17). Zgodnie z art. 394<sup>1</sup> § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do § 1<sup>1</sup> przytoczonego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei jak stanowi § 3, do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1 i 1<sup>1</sup>, art. 398<sup>6</sup> § 3, art. 398<sup>14</sup>, art. 398<sup>15</sup> § 1 zdanie pierwsze, art. 398<sup>16</sup>, art. 398<sup>17</sup> i art. 398<sup>21</sup>.

Zaskarżone w przedmiotowym postępowaniu postanowienie nie należy do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 394<sup>1</sup> § 1 i 1<sup>1</sup> k.p.c., wobec czego nie przysługuje na nie zażalenie do Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe zażalenie skarżącego podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ms]